

גם עבר הירדן המזרחי והגולן, וכל סיני, הם אדמות קודש של ארץ ישראל !!!

דברים ג', טו

וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

1) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

2) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

3) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

4) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

5) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

6) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

חלקם חצי שנת מנשה הרבה לפי ערך שני שנים אלו, וגם לא המנה עמם מנאי בני גד ובני ראובן. הן אמת שהלכו בני מנשה בן מנשה גלעדה ולכדה.

מכ"מ חן זה עמם ליתן להם בשביל זה, כמו שלא נתן לשלמי ישראל לרגל אח יעור ולכדו נעמיה, ומכ"מ לא נתן להם כמות יעור, דשליחות ישראל נעשה, ואחרי יתן הגלעד למכיר והכל ארנוב ששים עיר ליאיר, וע"כ היה בזה כונה פנימית שנוגע לכלל ישראל שיטבו בעבר הירדן. ונראה

7) דשכיל ערמה משה רבינו דעבר הירדן פה המורה מעט, כמ"כ לעיל בשם אר"י, על כן השתדל להשטיל בקרבם גדולי תורה שיאירו מחשבי ארץ באור חם שלהם, וכתיב [שופטים ה' י"ד] ממי מכיר ירדו מקוקים, היינו גדולי תורה ראשי ישיבות, כמו שפורש בסנהדרין ד"ה על הא דכתיב לא יסור שנת מיהודה וממוקק מבין רגליו, אלו בני בניו של הלל שמלמדים תורה ברכים, וכן

8) היה בכל דור, וכבר פירשנו בימות דס"ב ב' דמתי מכיר ג"כ היה משנת יהודה, היינו זרע יאיר בן מנשה היו מבני יהודה כמבואר ביה"א ב' שהיה בן שגוב בן חזרון בן פרץ, וע"י להלן ל"ג כ"ג, והשתדל משה שיתרנו המה לשנים בעבר הירדן, ומשום זה הרבה להם נחלה עד שנמלרו. והכי

9) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

10) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

11) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

12) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

13) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

14) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

15) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

16) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

באגרות הראיה של מרן הרב קוק, יש מספר מכתבים שכתב הרב לקבוצת אנשים שרצו לקנות קרקעות בארץ, ובהם הצעה לקנות שטח דוקא בעבר הירדן המזרחי וגם באיזור רפיח בדרום.

15

17) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

18) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

19) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

20) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

21) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

22) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

23) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

24) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

25) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

26) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

27) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

28) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

29) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

30) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

31) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

32) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

33) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

34) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

35) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

36) וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת נָשָׂנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְנָחַי הַר הַגִּלְעָד וְנָחַי נְתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי:

מתוך ספר "עבר הירדן" של י"י שרטמן (נכתב בגרמנית):

הנסיון החשוב ביותר להתישבות בקנה גדול בעבר הירדן נעשה בשנת 1894, כשהברון אדמונד רוטשילד רכש בגולן (בשו) שטח קרקע של 70,000 דונאם. הקניה נערכה בסודיות חמורה, בכדי שלא לעורר התנגדות ואי שביעות רצון בין הצדדים. הידיעה על הקניה נתפרסמה רק לאחר שהעברה נחתמה ע"י ב"כ הברון רוטשילד, אליהו שייך, ועוררה גל של התלהבות בחוגי חובבי ציון. בארצות גולה שונות התארגנו אגודות לרכישת קרקע בעבר הירדן.

(א.מ. לוי - חתהישוב היהודית בחורן (תרנ"ו):

לשמחת כל חובבי ציון עלה סוף סוף בידי הנדיב הנודע בהשתדלות הציר הנאמן האלוף הנכבד וכ' כמוהר"ר אליהו שייך נ"י להגות את כל המכשולים והמוקשים אשר היו מפוזרים על דרך הוצאת שטרי מכירה. ובחורף זה (תרל"ה) נכתבו ונחתמו שלשת האחוזה הגדולות אשר מעבר לירדן מזרחה. בספרי האחוזה על שם הנדיב ובאי כחו, ושטרי המקנה (קושנים) מקוימים כחוק וכנימוס נמסרו לידו, ולבקשתו הואיל כבוד הדר מלכנו האדיר והרחמן והשולטן יר"ה להרשות במאמר מיוחד להאחז לאלף נפש בהארמז הזאת. ועתה אין עוד כל מכשול ופגע, וראשי החברות אשר קנו חלקי האדמה הזאת יכולים לשלוח את חבריהם להאחז בה, לעבדה ולשמרה.

וזה תכונת האדמה בכלל:

(א) חלק אדמת גולן (ג'ולאן או חורן). האחוזה הזאת היא היותר גדולה ומחוקקת קרוב לשבעים אלפים דונאם מדודים. היא רחוקה מצפת ומטבריה מהלך יום אחד, ומדמשק מאה וחמשים קילומטר. והנוסעים ילכו מביירות בעגלת הדיליזאנס עד דמשק ומשם במסילות הברזל דמשק-חורן עד התחנה שלפני אחרונה (משך ארבע שעות) ומשם עד אדמת גולן רק שתי שעות.

בספר "חמישים שנה ושנה" מובאים דברים תמוהים ביותר של שר דתי על הגולן וסיני. הדברים נובעים מחוסר ידע הלכתי יסודי של הנושא, ומוכיחים שיש לעסוק בלימוד יסודי של גבולות ארצנו וקדושתה!!

מבחינת הגישה שלנו לגבי השטחים של הגדה המערבית זה שיחורר, ולגבי השטחים של סיני ורמת הגולן - זה כיבוש.

ההלכה היהודית אומרת, שאסור לצאת לכיבוש מקומות אחרים, כל עוד יש שעל של אדמת ארץ ישראל שהוא עוד לא משוחרר. היות וכאן יש שאלה של שיחורר שטחים של ארץ ישראל, זה דבר אחר, ולא מוכרחים ללכת לכיבושים.

השר י' אלון: הגולן זה גסיכין חלק מארץ ישראל.

רק חלק, וזה קשור בעיקר בענייני ביטחון. בעולם יש הערכה רבה יותר לענייני קדושה. שתי החומות קידשו את השטח הזה כדי שעמי ישראל, ישמור יותר על הגנתם של המקומות המקודשים. בלבו של כל בחור בישראל יש רגש אחר, כאשר מזכירים את חברון, או כאשר מזכירים את קנטרה או קונייטרה. מקומות אלה אינם מעוררים אותו ורגש. יש הבדל גדול מבחינת הרגש ההיסטורי והדתי.

שלום, בלי שלום לפחות עם מצרים - אין לזה שום ערך, זו רק נסיגה משטחים והחזרת שטחים לירדן, וישיבה על חודה של חרב נגד כל הלחץ הרוסי.

מכאן אני בא למסקנה שלישית, מבחינה עקרונית, נדמה לי שהמתנגד העיקרי שלנו היא ירדן, ולא מצרים וסוריה. אני אומר מבחינה עקרונית, כי כוונתי להתנגדותם לנו מבחינה דתית, היסטורית, ותרבותית. קריעת ים סוף היתה נחוצה כדי להיכנס לארץ ישראל, והרבה יותר מקריעת ים סוף תהיה נחוצה כדי שנצא מחלק של ארץ ישראל.

לעומת זה, לגבי סיני ולגבי רמת הגולן אני מוכן ללכת לכל מיני פשרות, כי בסיני וברמת הגולן יש רק בעיות ביטחוניות, ולא של קדושה. ארץ ישראל המערבית יש בה גם בעיה של קדושה, מבחינת זכותנו ההיסטורית וכ'.

אם יש דרך יותר טובה להבטיח את הביטחון, או הסכנות של אי-ביטחון יותר גדולות ברמת הגולן, זה דבר אחר, אבל

לכבוד ידידי נכבדי מחמדי ומחמדו כל ישראל הדגול הנעלה המורם מר מנחם בגין ראש ממשלתנו.

פיסקאות מתוך "להלכות ציבור"

עידוד של מרן הרב צבי יהודה ליישובים המותקפים ע"י הסורים מהגולן

שלום עליכם. שובך לטוב ולברכת כל ישראל ונחלת חיינו כולה.

ועתה בתוך אל איריה המחכים, המכריא והמחיה של ארץ אבותינו זאת, הנני בזה לתזור ולהזכיר לך ולכולנו את נצח אקמנו הפשוטה והברורה של נחלת יעקב אבינו, הנמשכת מתוך תקומתנו המובטחת לאברהם אבינו, המקמת מתוכה ליצחק אבינו, ולהשלמתה בלי-מצרים לאור תורת אמת ותייעולם הנחונה וקבועה וקיימת לנו לעד לעולם, ואשר לפיכך הלא כל סידור של שותפות בהחלטיות שלטונו על ארצנו זאת כולה, כמו שהוא איסור תורה של "לא-תקנם", וארעביד לא מהני, בכגיות מעילה בשליחותנו של כל אחינו ואחיותינו, הוא בטל ומבוטל לא שריר ולא קיים. וכל יהודה ושומרון כמו כל הגולן והבשן הלא הם חלקים שלמים של המימות ארץ חיינו כולה. ולפיכך חיובה המחולט של ממשלתנו הוא להגדיל ולהאדיר את ריבוי התנהלותינו והתאחוזותינו בכל מלא רוחב ארצנו כולה, הכוללת כל מרחבי אדמת סיני.

46

ההכנה הברורה המוחלטת וקיימת בין ישראל לאומות-העולם, הלא היא מעמד הר סיני (מסכת שבת קמ"ו). אכן ממנו ומתוכו, דווקא ממנו ומתוכו, היא שנמשכת ומושרשת, בתוכנו ולעולם כולו, כל זו התקיימותנו בארצנו בנחלתנו-צמתנו. כקביעתו והוראתו של ראשון רבותינו רבנו יהודה הלוי, ושל אחרון רבותינו ותיחמם הגר"א. עד כדי כך אשר בהגדתו בסדר ליל פסח הננו מכריזים ומשכחים, כי אילו קרננו לפני הר סיני ולא נתן לנו התורה דיינו, וברוך המקום ברוך-הוא שהביאנו אל הר סיני, שהוא תחילתה של ארץ ישראל, ונתן לנו תורתו, והנחילנו מתוכו ארץ חיינו והשראת שכינתנו. לפיכך הלא כמו שירושלים לא נתחלקה לפרטיות שבטינו היא השקלה בכל ארץ ישראל, שהיא עיקרה ושרשה ומרכז חינוכה, כן וכנה הוא ענינה של אדמת-קדש הר סיני. ולכן הלא כל קטקושי-דברים על זה "שלום-שקר של הפקרת אדמת סיני לרשות נכרים, הלילה, הם דברים בטלים ומבוטלים, לא שרירים ולא קיימים. תהילתנו נצח אל מלכר-שלי-עולם וקורא דורותינו ומנחל ארצנו, ומציאנו מצרים לדורות עולמנו, שהבטיחנו כי לא נוסף לראותם עוד ערעולם, כקביעות דורותינו בארצנו כימי השמים על הארץ, ומחרי-כך ולפיכך קבועה וקיימת היא מתנת השלום האמיתי בארצנו, וממנה ובאורה המתחדש על כל אפסי ארץ תבל ויושביה.

48

49

כיה, כיח אור ב' התשס"ו. לכל חברינו בהאן, בנדוה, בעין גב, בתל קציר

מה והמה ומה תוקף-דבק הלב והנפש לכולכם לקיירנו קדושינו, כמפלאות עמדות משמרתכם על נחלת ארץ חיינו. הלא כל עצמותינו תאמרנה אליכם, לשלומכם, לטובכם, לנצח תפארתכם. הלא בכל עת ושעה כה נאדרה הצפיה העורגת לממשיותיכם, לרחשיכם-ירגשותיכם, למעשיכם-כיוניכם-סדוריים בהצלחה. ההשראה ההסתורית האלהית הרוממה, של מקרא-דורותינו לקוממות עמנו וארצנו ושכלול בנינה, המחיה ומכוננת את כולנו, תשבכם מלאו העז והאומץ והתעצמות וכל חוסן הארת הופעתה. אשריכם אשרינו בכסו כולי אתכם באהבה והערצה נאמנה.

אלף שבאלף 42 על יהודה ושומרון ונגולן ויריחו וכל חלק של ארץ ישראל, אין כל דיונים! אם תהיה איזו כפיה, ממישהו, לשלול את שלטון מדינתנו שם, הלא מתחייבים אנו כולנו להתקיים במסירות נפשנו על כך, כדין "יהרג ואל יעבור" על כל מצוה, ביחס-לכפיה נגדיה, ועל-אחת-כמה וכמה בעניני מצוה זו "הכוללת את כל התורה", ושייכת לכל ישראל.

43 כל דברי "שלום" קטיעא על הפקרת סיני ואדמותיה לרשות נכרים, או משהו של יהודה ושומרון, גולן ובשן, מתוך "סידור" של אנטומיה בעצם חיוניותה של ארץ חיינו נחלת אבותינו אברהם-יצחק-יעקב, הם דברים בטלים ומבוטלים, ואינם אלא בנייה ומעילה בכל תפקידנו וייעודנו הדורותיים, כשבו ד' שיבת ציון.

44 ה"שטחים" של ארץ חיינו, של חלקיה יהודה ושומרון, הגולן והבשן, וכל מרחביהם, מן אדמת-קדש סיני, למלא שלמות התנהלותינו, התישבותנו-ירושלתנו כולו, הלא הם של כל מקהלות רבבות עמנו בית-ישראל, ואין כל דין קנין גזילה תל עליהם, ובהוראת הדרכת הרמב"ן, אביהם-שלי-ישראל, הנמשכת ומחייבת, להגשתה המשולשת "לכל הדורות", בכל קפקה.